

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев 22308/2024
09.12.2025. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Добриле Страјина, председника већа, Драгане Миросављевић, Надежде Видић, др Илије Зиндовића и Марије Терзић, чланова већа, у ванпарничном предмету предлагача А из ..., чији је пуномоћник Драган Ранђеловић, адвокат из ..., против противника предлагача „Коридори Србије“ д.о.о. Београд, кога заступа пуномоћник Драгана Николић Јовановић, адвокат из ..., ради одређивања накнаде за експроприсану непокретност, одлучујући о ревизији противника предлагача изјављеној против решења Вишег суда у Крушевцу Гж 3078/23 од 04.04.2024. године, у седници одржаној 09.12.2025. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о посебној ревизији противника предлагача изјављеној против решења Вишег суда у Крушевцу Гж 3078/23 од 04.04.2024. године.

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија противника предлагача изјављена против решења Вишег суда у Крушевцу Гж 3078/23 од 04.04.2024. године.

Образложење

Решењем Основног суда у Трстенику Р1 131/2021 од 15.05.2023. године, ставом првим изреке, одређена је накнада за експроприсану непокретност и то за део кп бр. .../... к.о. ... површине 5,94 ари, уписане у лист непокретности бр. ... к.о. ..., у износу од 808.434,00 динара, као и новчана накнада за биљне засаде постојеће на експроприсаним непокретностима у укупном износу од 5.322,24 динара, па је обавезан противник предлагача да предлагачу на име ових одређених новчаних накнада исплати укупан износ од 813.756,24 динара са законском затезном каматом почев од 15.05.2023. године до коначне исплате. Ставом другим изреке обавезан је противник предлагача да предлагачу на име трошкова поступка исплати износ од 90.900,00 динара.

Виши суд у Крушевцу је решењем Гж 3078/23 од 04.04.2024. године, одбио, као неосновану, жалбу противника предлагача и потврдио решење Основног суда у Трстенику Р1 131/2021 од 15.05.2023. године.

Против решења другостепеног суда, противник предлагача је благовремено изјавио ревизију због погрешне примене материјалног права, позивајући се на одредбу члана 404. Закона о парничном поступку.

Одредбом члана 404. став 1. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“, бр. 72/11 ... 10/23), прописано је да је ревизија изузетно дозвољена због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која не би могла да се побија ревизијом, ако је по оцени Врховног суда потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и ако је потребно ново тумачење права (посебна ревизија). На основу одредбе члана 420. став 6. тог закона, у поступку поводом ревизије против решења сходно се примењује одредба овог закона о ревизији против пресуде.

Предмет тражене правне заштите је одређивање накнаде за експроприсану непокретност, за коју је планским документом извршена промена намене из пољопривредног у грађевинско земљиште пре доношења решења о експропријацији. Побийана одлука заснована је на примени одредби члана 88. Закона о планирању и изградњи („Службени гласник РС“, бр. 72/09 ... 52/21), као и Просторног Плана подручја посебне намене инфраструктурног коридора аутопута Е – 761, деоница „Појате – Прељина“ („Службени гласник РС“ бр. 10/2020), тако што је накнада предлагачу одређена на основу тржишне вредности предметне непокретности као грађевинског земљишта, које је приведено планираној намени. Правноснажна одлука не одступа од правног схватања о одређивању висине накнаде за грађевинско земљиште изражено у одлукама Врховног суда и Уставног суда, по коме процена тржишне вредности непокретности Пореске управе не искључује извођење доказа вештачењем у судском поступку, који се води због изосталог споразума о висини накнаде у поступку пред органом управе. Припадајући износ новчане накнаде предлагачу утврђен је оценом налаза вештака одговарајуће струке, при чему је приликом одређивања новчане накнаде за експроприсану непокретност вештак користио податке о реализованој купопродаји неизграђеног грађевинског земљишта у КО Трестеник из базе података Републичког геодетског завода и Националне коропрације за осигурање стамбених кредита, затим анализом огласа у средствима јавног информисања, као и из других расположивих извора уз образложење да се ради о предметима који су упоредиви са предметном парцелом уз напомену да у КО ... није било промета неизграђеног грађевинског земљишта у 2022. години, који би могли бити коришћени као компаративни, па су коришћени најближи одговарајући компаративни промети грађевинског земљишта. Другостепена одлука је у складу са праксом по којој се тржишна вредност одређује према сврси због које је у складу са планским актом утврђен јавни интерес и донето правноснажно решење о експропријацији.

Из наведених разлога, Врховни суд је одлуку као у ставу првом изреке донео применом одредбе члана 404. став 2. ЗПП.

Испитујући дозвољеност ревизије у смислу члана 410. став 2. тачка 5. у вези члана 420. став 6. ЗПП, који се примењује на основу члана 27. став 2. и члана 30. став 2. Закона о ванпарничном поступку - ЗВП („Службени гласник СРС“, бр. 25/82, 48/88, „Службени гласник РС“, бр. 46/95...14/2022), Врховни суд је утврдио да ревизија није дозвољена, јер је изјављена против одлуке против које се по закону не може изјавити.

Одредбом члана 27. став 2. Закона о ванпарничном поступку, прописано је да је у поступку у коме се одлучује о имовинскоправним стварима ревизија дозвољена под

условима под којима се по Закону о парничном поступку може изјавити ревизија у имовинскоправним споровима, ако овим или другим законом није друкчије одређено.

Чланом 420. став 1. ЗПП прописано је да странке могу да изјаве ревизију и против решења другостепеног суда којим је поступак правноснажно окончан, док је ставом 2. истог члана прописано да ревизија против решења из става 1. овог члана није дозвољена у споровима у којима не би била дозвољена ревизија против правноснажне пресуде.

С тим у вези, на ревизијски поступак у овој правној ствари сходно се примењује имовински цензус за изјављивање ревизије прописан чланом 403. став 3. ЗПП, према коме ревизија није дозвољена ако вредност предмета спора побијеног дела не прелази динарску противвредност 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

Иницијални акт - предлог у овој правној ствари поднет је 22.10.2021. године и побијана вредност предмета спора је 813.756,24 динара.

Пошто побијана вредност предмета спора не прелази новчани износ који омогућује изјављивање ревизије, на основу одредбе члана 413. ЗПП у вези члана 30. став 2. Закона о ванпарничном поступку, донета је одлука као у ставу другом изреке

**Председник већа – судија
Добрила Страјина, с.р.**

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић